

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 5C/93/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7715203252
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Štefanič
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2019:7715203252.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, sudca JUDr. Gabriel Štefanič, v spore žalobcu U. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. A. D. XX, zastúpeného JUDr. Ondrejom Lučivjanským, advokátom, Murgašova 3, Košice proti žalovanej Slovenská republika, zastúpená Generálnou prokuratúrou SR, Štúrova 2, Bratislava, o zaplatenie 2.061,03 eur s príslušenstvom t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 1.529,23 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania z uvedenej sumy od 22.06.2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu žalobcu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

III. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 48,40 %, o výške ktorých bude rozhodnuté osobitným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca návrhom doručeným súdu dňa 19.07.2012 žiadal, aby súd zaviazal pôvodne označené žalované v 1. rade Slovenskú republiku, zastúpenú Ministerstvom spravodlivosti SR a v 2. rade Slovenskú republiku, zastúpenú Ministerstvom vnútra SR zaplatiť mu spoločne a nerozdielne 2.297,91 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 20.06.2012 do zaplatenia a trovy konania titulom zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Svoj návrh odôvodnil tým, že bol trestne stíhaný za pokračujúci trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a trestný čin prijímania úplatku a inej náležitej výhody podľa § 160 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005. Na základe uznesenia o vznesení obvinenia vydaného Ministerstvom vnútra SR UIS PZ - Košice, ČTS:UIS-86/KOK-2005 zo dňa 14.12.2005 sa začalo trestné stíhanie voči žalobcovi a následne po skončení vyšetrovania a po podaní obžaloby bola vec prejednaná pred Okresným súdom Michalovce v konaní 8T 140/2010. Žalobca nedal žiadnu príčinu na vznesenie obvinenia a ihneď po jeho vydaní v prípravnom konaní využil všetky opravné prostriedky v ktorých poukazoval na nedôvodnosť trestného stíhania voči svojej osobe. Tieto jeho sťažnosti boli zamietnuté. Po skončení vyšetrovania bola podaná obžaloba príslušným prokurátorom, pričom trestná vec voči žalobcovi bola právoplatne ukončená tak, že Okresný súd Michalovce v konaní 8T 140/2010 rozsudkom zo dňa 08.11.2010 žalobcu spod obžaloby oslobodil. Krajský súd v Košiciach uznesením 6To 13/2011 zo dňa 28.04.2011 zamietol odvolanie vojenského obvodného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Michalovce 8T 140/2010 zo dňa 08.11.2010 a právoplatne rozhodol o oslobodení žalobcu, nakoľko skutok nie je trestným činom.

2. Ďalej žalobca vo svojej žalobe citoval ustanovenia § 3 ods. 1, § 4, § 15 ods. 1 a § 18 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Poukázal na ustanovenie § 4 citovaného zákona a uviedol, že orgánom konajúcim

v mene štátu, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní je Ministerstvo spravodlivosti SR, teda žalovaná v 1. rade. Žalobca sa listom zo dňa 14.12.2011 obrátil na žalovanú v 1. rade so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku, ktorá bez toho, aby o tomto nároku rozhodla postúpila vec žalovanej v 2. rade o čom upovedomila žalobcu listom zo dňa 22.12.2011. Listom zo dňa 02.03.2012 Ministerstvo vnútra SR upovedomilo žalobcu, že s poukazom na § 4 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z. postúpilo žiadosť žalobcu späť žalovanej v 1. rade za účelom jej vybavenia. V dôsledku hore uvedených skutočností bol žalobca nútený sa domáhať uspokojenia nároku na náhradu škody prostredníctvom tohto návrhu, nakoľko ani jedna zo žalovaných škodu žalobcovi do šesť mesiacov od prijatia žiadosti t. j. od 19.06.2012, resp. od 22.06.2012 doposiaľ neuhradila, čím sa dostali do omeškania a žalobcovi vznikol nárok na úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb..

3. Pôvodne bol nárok žalobcu uplatnený len voči označenej žalovanej v 1. rade SR, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti SR, vec bola vedená pod sp. zn. 5Ro 202/2012 a súd vo veci vydal platobný rozkaz dňa 26. júla 2012, voči ktorému podala označená žalovaná v 1. rade SR, Ministerstvo spravodlivosti SR odpor. V odpore predovšetkým namietala svoju pasívnu legitímáciu s tým, že nie je príslušným orgánom na odškodnenie žalobcu podľa zák. č. 514/2003 Z. z., a to s poukazom na tú skutočnosť, že od vydania uznesenia o vznesení obvinenia Ministerstvom vnútra SR, Úradom inšpekčnej služby PZ, odborom boja proti kriminalite a organizovanému zločinu zo dňa 26.09.2005 č. ČTS:UIS-86/KOK-2005 je podľa jej názoru v zmysle § 4 ods. 1 písm. b/ zák. č. 514/2003 Z. z. zrejme, že orgánom konajúcim v mene štátu je Ministerstvo vnútra SR. Na podporu tohto svojho tvrdenia citovala rozsudok Najvyššieho súdu SR 3Cdo 194/2010 zo dňa 30.03.2011 v ktorom je uvedené, že na úseku trestného konania, ktorý začína vydaním uznesenia o začatí trestného stíhania a je zavŕšený podaním obžaloby, vykonávajú svoju pôsobnosť tak vyšetrovateľ Policajného zboru, ako aj prokurátor. Vo veci náhrady škody spôsobenej v tomto úseku trestného konania orgánom verejnej moci, preto ako orgán konajúci v mene štátu prichádza do úvahy tak Ministerstvo vnútra SR, ako aj Generálna prokuratúra SR. Z uvedeného dôvodu trvala na tom, že Ministerstvo spravodlivosti SR v súlade s vyššie citovaným ustanovením oprávnené vec postúpilo Ministerstvu vnútra SR ako orgánu príslušnému konať v mene štátu. V prípade žalobcu je podľa jej názoru nepochybné, že tento namietal nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia a teda rozhodnutie vydané vyšetrovateľom, ktoré však bolo potvrdené prokurátorom tým, že jeho sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia bola zamietnutá. Z uvedených dôvodov žalovaná v 1. rade bola toho názoru, že žalobca nesprávne označil žalovanú v 1. rade ako orgán oprávnený konať v mene Slovenskej republiky a Slovenskú republiku malo zastupovať v tomto konaní Ministerstvo vnútra SR.

4. Žalobca v reakcii na odpor žalovanej v 1. rade vo svojom podaní zo dňa 28.09.2012 na č. I. 42 spisu okrem iného uviedol, že zotrváva na svojom názore, že označená žalovaná SR, Ministerstvo spravodlivosti SR je príslušným orgánom na konanie o nároku žalobcu podľa § 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z.. Z opatrnosti však v tomto konaní rozšíril návrh aj voči ďalšej žalovanej, ktorú označil ako žalovanú v 2. rade SR, zastúpenú Ministerstvom vnútra SR so sídlom Pribinova 2, Bratislava a žiadal, aby súd podľa § 92 ods. 2 O.s.p. pripustil, aby do konania vstúpila ako ďalší účastník. Zároveň žiadal v zmenenom žalobnom petite, aby súd zaviazal žalované v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 2.297,91 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania z uvedenej sumy od 20.06.2012 do zaplatenia.

5. Súd uznesením 5C 112/2012-47 zo dňa 16.10.2012 pripustil, aby v tomto konaní vystupovala aj označená žalovaná v 2. rade SR, zastúpená Ministerstvom vnútra SR, Pribinova 2, Bratislava.

6. Žalovaná v 2. rade sa k žalobnému nároku žalobcu vyjadrila svojim podaním doručeným súdu 21.03.2013 na č. I. 60 spisu. Vo svojom vyjadrení poukázala na to, že od 01.01.2013 je účinný zákon č. 412/2012 Z. z. ktorým sa zmenil a doplnil zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pričom predmetný zákon neobsahuje prechodné ustanovenia a preto žalovaná v 2. rade dala do pozornosti ustanovenie § 4 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona s tým, že Ministerstvo vnútra SR zodpovedá za škodu, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ PZ alebo poverený príslušník PZ a 1/ prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa PZ alebo povereného príslušníka PZ a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu, 2/ vyšetrovateľ PZ alebo poverený príslušník PZ nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora. Ďalej uviedla, že postup vyšetrovateľa bol v súlade s Trestným poriadkom a rovnako neboli splnené aj ďalšie podmienky na priznanie náhrady škody, a to a/ nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup, b/ škoda, c/ príčinná súvislosť.

Poukázala, že trestné konanie voči žalobcovi bolo vedené na základe obžaloby, ktorú podal prokurátor a nie policajný orgán a že zákon priznáva právo podať obžalobu výlučne prokurátorovi a nie policajnému orgánu. Žalovaná v 2. rade sa preto nepovažuje za orgán oprávnený konať za štát vo veciach náhrady škody v prípadoch, ak trestné konanie skončilo oslobodením spod obžaloby. V takýchto prípadoch podľa jej názoru je príslušná konať za SR Generálna prokuratúra SR. Z uvedeného dôvodu žiadala, aby súd voči označenej žalovanej v 2. rade žalobu v celom rozsahu zamietol.

7. Na pojednávaní dňa 13.01.2015 zobral žalobca prostredníctvom svojho zástupcu svoj návrh o sumu 236,88 eur späť, nakoľko táto položka tvorila náklady na predbežné prerokovanie nároku a žalobca dospel k záveru, že tieto náklady nie sú súčasťou náhrady škody a preto žiadal, aby súd konanie k tejto sume zastavil.

8. Súd uznesením 5C 112/2012-247 zo dňa 13.01.2015 konanie k sume 236,88 eur zastavil a prevyšujúcu časť nároku žalobcu v sume 2.061,03 eur vylúčil na samostatné konanie. Vylúčený nárok bol zapísaný pod novú sp. zn., a to 5C 93/2015.

9. Z uznesenia ČTS:UIS-86/KOK-2005 zo dňa 14.12.2005 súd zistil, že tento policajný orgán vznesol podľa § 163 ods. 1 Trestného poriadku obvinenie voči žalobcovi ako aj voči nstržm. X. L. pre pokračujúce trestné činy zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a prijímanie úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160 ods. 2 Trestného zákona, lebo na základe zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že žalobca dňa 16.10.2005 o 04:50 hod. ako verejný činiteľ pri výkone služby na E. F. Q. A. na pracovisku pasovej kontroly pre peších a osobné motorové vozidlá na vstupe z J. T. X. H., v rozpore s ustanoveniami čl. 8 písm. b/ a čl. 12 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Nariadenia ministra vnútra SR č. 50/2002 o činnosti oddelení hraničnej kontroly Policajného zboru odborov hraničnej a cudzineckej polície úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru bez zákonného dôvodu si z pasu nestotožneného občana J. vybral poskladanú bankovku nezistenej meny a hodnoty, a túto si nechal pre osobnú potrebu, ďalej dňa 18.10.2005 v čase okolo 10:20 hod. ako verejný činiteľ pri výkone služby na E. F. Q. A. na pracovisku pasovej kontroly pre peších a osobné motorové vozidlá na vstupe z J. T. X. H. v rozpore s ustanoveniami čl. 8 písm. b/ a čl. 12 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Nariadenia ministra vnútra SR č. 50/2002 o činnosti oddelení hraničnej kontroly Policajného zboru odborov hraničnej a cudzineckej polície úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru, bez zákonného dôvodu si z pasu nestotožneného občana J. vybral presne nezistený predmet ako úplatok a tento si ponechal pre svoju osobnú potrebu. Dňa 31.10.2005 v čase okolo 21:15 hod. jednak žalobca ako aj nstržm. X. L. ako verejní činitelia pri výkone služby na E. F. Q. A. na pracovisku pasovej kontroly pre peších a osobné motorové vozidlá na vstupe N. J. T. X. H. v rozpore s ustanoveniami čl. 8 písm. b/ a čl. 12 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Nariadenia ministra vnútra SR č. 50/2002 o činnosti oddelení hraničnej kontroly Policajného zboru odborov hraničnej a cudzineckej polície úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru bez zákonného dôvodu prevzali ako úplatok od nestotožneného občana J., vodiča vozidla peniaze v nezistenej mene a hodnote, ktoré si rozdelili, a tieto si ponechali pre osobnú potrebu, čím porušili svoje povinnosti policajta v zmysle ustanovenia § 48 ods. 3 písm. a/, písm. g/ zák. č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov PZ, SIS, ZVaJVS a ŽP a § 8 ods. 1 zák. č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore s poukazom na čl. 1 a čl. 5 Etického kódexu príslušníka PZ, teda ako verejní činitelia v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech vykonávali svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu, pre seba prijali úplatok, alebo inú nenáležitú výhodu, aby konali alebo sa zdržali konania tak, že porušia svoje povinnosti vyplývajúce zo zamestnania, povolenia, postavenia alebo funkcie.

10. Z uznesenia prokurátora Vojenskej obvodnej prokuratúry Prešov č. OPv 259/05 zo dňa 23.02.2006 súd zistil, že tento prokurátor podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol sťažnosť obvineného F. F. U. W. proti uzneseniu policajného orgánu Úradu inšpekčnej služby, Odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite MV SR Bratislava sp. zn. ČT:UIS-86/KOK-2005 zo dňa 14.12.2005, ktorým bolo podľa § 163 ods. 1 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 vznesené obvinenie pre trestné činy zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, účinného do 31.12.2005 a prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005.

11. Z rozsudku Okresného súdu Michalovce 8T 140/2010 zo dňa 08.11.2010 súd zistil, že podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku súd oslobodil obžalovaného U. W. spod obžaloby prokurátora Vojenskej

obvodnej prokuratúry Prešov pre skutky právne kvalifikované ako pokračovací trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a pokračovací trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a pre skutok vo vzťahu k A.. Q. U. právne kvalifikovaný ako trestný čin podielníctva podľa § 251 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona účinného do 31.12.2005.

12. Z uznesenia Krajského súdu v Košiciach 6To 13/2011 zo dňa 28.04.2011 súd zistil, že tento odvolací súd podľa § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie vojenského obvodného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Michalovce 8T 140/2010 zo dňa 08.11.2010.

13. Z predloženého vyúčtovania nákladov právneho zastúpenia zo dňa 20.07.2011 vystaveného JUDr. Ondrejom Lučivjanským žalobcovi súd zistil, že právny zástupca žalobcu v súvislosti s trestným konaním vedeným proti žalobcovi vyúčtoval trovy obhajoby spolu v celkovej výške 2.061,03 eur.

14. Z faktúry č. 20051205 zo dňa 20.12.2005 súd zistil, že Dr. Lučivjanský citovanou faktúrou fakturoval žalobcovi za poskytnuté právne služby v súvislosti s trestným konaním vedeným pod ČTS:UIS-86/KOK-2005 sumu 50.000,- Sk, pričom faktúra bola splatná toho istého dňa.

15. Z faktúry č. 20080306 zo dňa 19.03.2008 súd zistil, že Dr. Lučivjanský fakturoval žalobcovi za poskytnuté právne služby v tom istom konaní sumu 30.000,- Sk, ktorá bola splatná 26.03.2008.

16. Zo žiadosti o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím o vznesení obvinenia zo dňa 14.12.2011 súd zistil, že právny zástupca žalobcu v mene žalobcu uvedenú žiadosť adresoval Slovenskej republike, Ministerstvu spravodlivosti SR. Celkovo si uplatňoval škodu vo výške 2.297,91 eur.

17. Z listu Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 22.12.2011 súd zistil, že citovaným listom toto ministerstvo postúpilo žiadosť žalobcu zo dňa 14.12.2011 Ministerstvu vnútra SR ako príslušnému na jej vybavenie.

18. Z listu Ministerstva vnútra SR zo dňa 02.03.2012, ktorý bol adresovaný zástupcovi žalobcu súd zistil, že toto ministerstvo oznámilo žalobcovi, prostredníctvom jeho zástupcu, že žiadosť o predbežné prerokovanie nároku podľa zák. č. 514/2003 Z. z. opäť odstúpilo na Ministerstvo spravodlivosti SR za účelom jej vybavenia.

19. Žalobca si v tomto konaní uplatnil náhradu advokátskych trov, ktoré pozostávali v zmysle vyúčtovania z 20.07.2011 z úkonov právnych služieb v trestnom konaní:

1/ príprava a prevzatie obhajoby 14.12.2005 - 41,53 eur, režijný paušál 4,98 eur,

2/ účasť na výsluchu obvineného 14.12.2005 - 41,53 eur, režijný paušál 4,98 eur,

3/ sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia 14.12.2005 - 41,53 eur, režijný paušál 4,98 eur,

4/ žiadosť o vydanie veci a jej prevzatie NOKIA+d ďalšia porada s klientom 19.12.2005 - 41,53 eur, režijný paušál 4,98 eur,

5/ účasť na výsluchu svedka A.. H. 21.03.2006 - 45,31 eur, režijný paušál 5,44 eur,

6/ účasť na výsluchu svedka A.. C. 21.03.2006 - 45,31 eur, režijný paušál 5,44 eur,

7/ účasť na výsluchu svedka X.. Š.. T. 22.03.2006 - 45,31 eur, režijný paušál 5,44 eur,

8/ účasť na výsluchu svedka O.. I. 22.03.2006 - 45,31 eur, režijný paušál 5,44 eur,

9/ účasť na výsluchu svedka X. 23.03.2006 - 45,31 eur, režijný paušál 5,44 eur,

10/ účasť na výsluchu svedka X. 23.03.2006 - 45,31 eur, režijný paušál 5,44 eur,

11/ účasť na výsluchu svedka L. 23.03.2006 - 45,31 eur, režijný paušál 5,44 eur,

12/ účasť na výsluchu svedka stržm. U. 24.03.2006 - 45,31 eur, režijný paušál 5,44 eur,

13/ účasť na výsluchu obvineného G.. Š. 07.04.2006 - 45,31 eur, režijný paušál 5,44 eur,

14/ účasť na výsluchu obvineného P.. Ď. 18.04.2006 - 45,31 eur, režijný paušál 5,44 eur,

15/ sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia 23.06.2006 - 45,31 eur, režijný paušál 5,44 eur,

16/ účasť na výsluchu obvineného 26.05.2006 - 45,31 eur, režijný paušál 5,44 eur,

17/ účasť na výsluchu obvineného U. 26.05.2006 - 45,31 eur, režijný paušál 5,44 eur,

18/ zabezpečenie ZP a jeho analýza 08.12.2006 + ďalšia porada s klientom - 45,31 eur, režijný paušál 5,44 eur,

19/ štúdium spisu na UIS KE 16.01.2007 - 49,29 eur, režijný paušál 5,91 eur,

20/ účasť na výsluchu svedka X.. L. 18.01.2007 - 49,29 eur, režijný paušál 5,91 eur,
 21/ účasť na výsluchu svedka P.. Š.. W. 30.01.2008 52,71 eur, režijný paušál 6,31 eur,
 22/ účasť na výsluchu svedka A.. P.. F. 30.01.2008 52,71 eur, režijný paušál 6,31 eur,
 23/ účasť na výsluchu svedka F.. T. 12.03.2008 - 52,71 eur, režijný paušál 6,31 eur,
 24/ účasť na výsluchu svedka A.. I. 12.03.2008 - 52,71 eur, režijný paušál 6,31 eur,
 25/ žiadosť o pokračovanie v konaní 2x rok 2008 - 26,36 eur, režijný paušál 6,31 eur,
 26/ štúdium spisu 23.12.2009 - 57,95 eur, režijný paušál 6,95 eur,
 27/ oboznámenie sa s výsled. vyšetrovania rok 2010 - 60,11 eur, režijný paušál 7,21 eur,
 28/ porada s klientom po podaní obžaloby rok 2010 - 60,11 eur, režijný paušál 7,21 eur,
 29/ účasť na HP od 08:00 do 11:40 hod. 25.10.2010 - 120,22 eur, režijný paušál 7,21 eur,
 30/ účasť na HP 08.11.2010 - 60,11 eur, režijný paušál 7,21 eur,
 31/ vyjadrenie k odvolaniu 2.11 - 61,75 eur, režijný paušál 7,41 eur,
 32/ účasť na verejnom zasadnutí 28.04.2011 - 61,75 eur, režijný paušál 7,41 eur, cestovné náklady 2 x cesta Košice - Michalovce a späť dňa 25.10.2010 - vzdialenosť 2 x 67 km 134 km, kombinovaná spotreba podľa ES uvedená podľa údajov výrobcu v technickom preukaze motorového vozidla spotreba ...8,1 l/100 km - spotreba nafty 1,34 x 8,1=10,854 l, cena za spotrebovanú naftu 10,854 x 1,138 eur/l=12,31 eur sadzba základnej náhrady podľa § 7 ods. 1 zák. č. 283/2002 Z. z. v spojení s opatrením MPSVaR SR č. 632/2008 Z. z. osobné cestné motorové vozidlá je 0,183 eur / km 0,183 x 134 km = 24,52 eur, spolu 36,83 eur; náhrada za premeškaný čas na ceste mimo Košíc určené podľa § 17 vyhl. č. 655/2004 Z. z. za rok 2010 - 1/60 výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu cesta Košice - Michalovce a späť 140 min. t. j. 5 polhodín t. j. 5 x 12,02 eur = 60,10 eur, spolu 36,83 + 60,10 = 96,93 eur, 2. Dňa 08.11.2010 vzdialenosť 2 x 67 km = 134 km, kombinovaná spotreba podľa ES uvedená podľa údajov výrobcu v technickom preukaze motorového vozidla spotreba ... 8,1 l /100 km - spotreba nafty 1,34 x 8,1 = 10,854 l, cena za spotrebovanú naftu 10,854 x 1,134 eur/l=12,81 eur, sadzba základnej náhrady podľa § 7 ods. 1 zák. č. 283/2002 Z. z. v spojení s opatrením MPSVaR č. 632/2008 Z. z. osobné cestné motorové vozidlá je 0,183 eur / km 0,183 x 134 km = 24,85 eur, spolu 36,83 eur; náhrada za premeškaný čas na ceste mimo Košíc určené podľa § 17 vyhl. č. 655/2004 Z. z. za rok 2010 - 1/60 výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu cesta Košice - Michalovce a späť 140 min. t. j. 5 polhodín t. j. 5 x 12,02 eur = 60,10 eur, spolu 36,83 + 60,10 = 96,93 eur + 19 % DPH.....115,35 eur, spolu cestovné náklady a náhrada za premeškaný čas 212,28 eur. Spolu úkony právnych služieb 1.654,36 eur, režijný paušál spolu 194,39 eur, spolu 1.848,75 eur + cestovné náklady a náhrada za stratu času 212,28 eur v celkovej výške 2.061,03 eur.

20. Odsúhlasením si výšky škody podľa jednotlivých úkonov ako ich uplatnil žalobca prostredníctvom svojho zástupcu a odsúhlasením si ich podľa obsahu spisu 8T 140/2010 Okresného súdu Michalovce súd dospel k záveru, že v konaní neboli právnym zástupcom žalobcu preukázané tieto úkony - 22.03.2006 účasť na výsluchu svedkov:

X. č. I. 207, X. č. I. 201, L. č. I. 221 (3 úkony)

07.04.2006 účasť na výsluchu obvinených G.. Š. (nenachádza sa), 18.04.2006 účasť na výsluchu obvineného P.. Ď. (nenachádza sa) 2 úkony

3 úkony x 45,31=135,93, režijný paušál 5,44 x 3=16,32 (135,93+16,32=152,25)

2 úkony x 45,31=90,62, režijný paušál 5,44 x 2 =10,88 (90,62+10,88=101,50)

08.12.2006 - zabezpečenie ZP a jeho analýza 08.12.2006 + ďalšia porada s klientom - nenachádza sa v spise

1 úkon x 45,31, režijný paušál 5,44 x 1 (45,31+5,44=50,75)

16.01.2007 - štúdium spisu na UIS KE - nenachádza sa v spise

1 úkon x 49,29, režijný paušál 5,91 x 1 (49,29+5,91=55,20)

rok 2008 žiadosť o pokračovanie v konaní 2 krát nenachádza sa v spise záznam (1 úkon)

1/2 úkon 1 x 26,34, režijný paušál 1 x 6,31 (26,34+6,31=32,65)

rok 2010 porada s klientom po podaní obžaloby - nenachádza sa v spise záznam (1 úkon)

1 úkon x 60,11, režijný paušál 7 x 7,21 +19 % DPH=8,58 (60,11+8,58=69,69)

rok 2011 vyjadrenie k odvolaniu 02.11 - nenachádza sa v spise záznam (1 úkon)

1 úkon x 61,75, režijný paušál 7,41+20 % DPH=8,89 (61,75+8,89=70,64)

hlavné úkony: 135,93+90,62+49,29+45,31+26,34+60,11+61,75=469,35 režijný paušál: 16,32+10,88+5,91+5,44+6,31+8,58+8,89=62,33, spolu 469,35+62,30=531,68 eur, znížená sadzba za úkon pre rok 2008, správne má byť 52,68 eur a nie 52,71 t. j. 4 x 0,03=0,12 eur - 531,68-0,12, spolu 531,70 eur.

21. Súd dňa 15.02.2016 predmetnú vec meritórne rozhodol tak, že zaviazal pôvodne označenú žalovanú v 2. rade Slovenskú republiku, zastúpenú Ministerstvom vnútra SR zaplatiť žalobcovi 1.722,84 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania z uvedenej sumy od 22.06.2012 do zaplataenia ako aj trovy tohto konania s tým, že nárok v prevyšujúcej časti zamietol.

22. Proti tomuto rozsudku podala pôvodne označená žalovaná v 2. rade Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom vnútra SR odvolanie a Krajský súd v Košiciach uznesením 2Co 297/2016 dňa 28.06.2017 napadnuté prvostupňové rozhodnutie zrušil. V dôvodoch zrušujúceho uznesenia nariadil prvostupňovému súdu, aby sa zaoberal otázkou pasívnej legitímácie v tomto spore a upravil žalobcu, aby označil, ktorý ústredný orgán štátu zastupuje v tomto spore Slovenskú republiku a v prípade jeho pasivity v odseku 18. na 8. strane zrušujúceho rozhodnutia uviedol, že takýmto orgánom je v danom prípade Generálna prokuratúra SR. Ďalej uložil súdu zaoberať sa výškou škody ako aj preukázaním tej skutočnosti, že žalobca v trestnom konaní Okresného súdu Michalovce 8T 140/2010 fakturované advokátske trovy aj skutočne zaplatil právnemu zástupcovi JUDr. Lučivjanskému, ktorý ho zastupoval aj v tomto trestnom konaní.

23. Súd následne v zmysle záverov odvolacieho súdu dňa 14.08.2017 vyzval žalobcu prostredníctvom jeho zástupcu na riadne označenie žalovaného v tomto konaní. Výzva bola JUDr. Lučivjanskému doručená 17.08.2017, tento na výzvu nereagoval. Dňa 21.09.2017 bol žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu urgovaný, aby riadne označil žalovaného v tomto konaní a žalobca prostredníctvom podania JUDr. Lučivjanského zo dňa 12.09.2017 oznámil, že súd má v tomto konaní ďalej konať ako s označeným žalovaným Slovenskou republikou, zastúpenou Ministerstvom spravodlivosti SR. Toto jeho podanie z 12.09.2017 bolo následne doručené Ministerstvu spravodlivosti SR, ktoré reagovalo svojím podaním zo dňa 08.11.2017 s tým, že v spore nie je pasívne legitimovaný označený zástupca, ale Slovenská republika má byť zastúpená Generálnou prokuratúrou SR v tomto spore.

24. Keďže žalobca napriek výzve súdu, ako aj napriek záverom zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu neoznačil správne zástupcu žalovaného v tomto konaní, súd z vlastnej iniciatívy dňa 07.11.2018 oznámil stranám sporu, že ďalej bude konať s Generálnou prokuratúrou SR ako zástupcom Slovenskej republiky v tomto konaní. Generálna prokuratúra SR svojím vyjadrením zo dňa 28.11.2018 uviedla, že žalobca nepreukázal doposiaľ existenciu nesprávneho úradného postupu orgánov verejnej moci v zmysle ustanovenia § 9 zák. č. 514/2003 Z. z., nakoľko nepoukázal na žiadny nesprávny postup prokuratúry SR v konaní 8T 140/2010 Okresného súdu Michalovce. Vzhľadom k tejto skutočnosti mala za to, že nie sú splnené podmienky na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a zdôraznila, že pre osvedčenie nároku na náhradu škody musia byť jednoznačne preukázané všetky atribúty vzniku zodpovednosti štátu za škodu tak, že 1/ musí byť jednoznačne preukázaný nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, 2/ musí byť rozhodnutie orgánu verejnej moci pre nezákonnosť zrušené príslušným orgánom, 3/ tiež musí byť jednoznačne preukázaný vznik škody a príčinná súvislosť. Podmienka nezákonnosti rozhodnutia je splnená len vtedy, ak bolo toto rozhodnutie skutočne ako nezákonné zrušené alebo zmenené príslušným nadriadeným orgánom a takéto rozhodnutie je pre uvedené konanie záväzné. Nepoprela tú skutočnosť, že v trestnom konaní bol žalobca úspešný a Krajský súd v Košiciach uznesením 6To 13/2011 dňa 28.04.2011 zamietol odvolanie vojenského obvodného prokurátora, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Michalovce 8T 140/2010 zo dňa 08.11.2010, ktorým bol žalobca spod obžaloby oslobodený. Poukázala však, že v rámci konania nedošlo k zrušeniu žiadneho rozhodnutia pre jeho nezákonnosť, či už v prípravnom konaní alebo v konaní pred súdom. Názor, že oslobodenie obžalovaného spod obžaloby má automaticky za následok nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia je zásadným spôsobom prelomený názorom Ústavného súdu SR z 13.11.2013 sp. zn. ÚS 163/2013 z ktorého nálezu vyplynulo, že vydanie uznesenia o vznesení obvinenia nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné, resp. odporujúce zákonu, iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila. K záveru o spáchaní trestného činu určitou osobou stačí vyšší stupeň pravdepodobnosti, ktorý však musí byť konkrétne zistenými skutočnosťami dostatočne odôvodnený. Nie je však potrebné, aby trestná činnosť bola spoľahlivo preukázaná, ako v prípade obžaloby. V čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia, ako aj podania obžaloby boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky pre trestné stíhanie žalobcu, zo spáchania skutku bol usvedčovaný jednak výpoveďami svedkov, ako aj ďalšími dôkazmi pripojenými k trestnému spisu. Tiež uviedla, že nie je možné preukázať príčinnú súvislosť medzi vznikom uplatneného nároku v súvislosti s vydaním nezákonného rozhodnutia, keďže žiadne rozhodnutie orgánu verejnej moci nebolo príslušným orgánom

pre nezákonnosť zrušené v rámci vedenia trestného konania. Z uvedených dôvodov žiadala žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť.

25. Žalobca špecifikoval uplatnenú škodu svojím podaním datovaným dňom 02.05.2019, ktoré bolo doručené súdu 06.05.2019 na č. I. 200 - 201 spisu. Táto špecifikácia je totožná so špecifikáciou datovanou dňom 20.07.2011.

26. Opätovným odsúhlasením si výšky škody podľa jednotlivých úkonov ako ich uplatnil žalobca prostredníctvom svojho zástupcu a odsúhlasením si ich podľa obsahu spisu 8T 140/2010 Okresného súdu Michalovce súd dospel k záveru, že v konaní neboli právnym zástupcom žalobcu preukázané tak, ako sú uvedené v ods. 19 tohto rozsudku v celkovej sume 531,70 eur.

27. Súd zo spisu 8T 140/2010 Okresného súdu Michalovce nezistil, aby JUDr. Lučivjanský zastupoval v tomto konaní aj niektorého ďalšieho z obžalovaných.

28. Z predloženého výpisu z účtu na č. I. 203 spisu súd zistil, že faktúru č. 20051205 zo dňa 20.12.2005 na sumu 50.000,- Sk preplatila JUDr. Lučivjanskému dňa 20.12.2005 sestra žalobcu G. L. L. prevodom z účtu v Slovenskej sporiteľni, a. s. na účet JUDr. Lučivjanského.

29. Faktúru č. 20080306 zo dňa 19.03.2008 na sumu 30.000,- Sk zaplatil dňa 25.03.2008 JUDr. Lučivjanskému sám žalobca, čo vyplýva z výpisu z podnikateľského účtu JUDr. Lučivjanského na č. 204.

30. Podľa § 1 zák. č. 514/2003 tento zákon upravuje a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy, c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

31. Podľa § 2 citovaného zákona na účely tohto zákona a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, b) orgán verejnej moci je 1. štátny orgán, 2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

32. Podľa § 3 ods. 1, 2 citovaného zákona štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

33. Podľa § 4 ods. 1 písm. f/ vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

34. Podľa § 6 ods. 1, 2 citovaného zákona ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

35. Podľa § 15 ods. 1, 2 citovaného zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

36. Podľa § 16 ods. 4 citovaného zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

37. Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

38. Podľa § 18 ods. 1, 3 citovaného zákona náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

39. Zákon č. 514/2003 Z. z. zakladá objektívnu zodpovednosť štátu bez ohľadu na zavinenie, ktorej sa nemôže zbaviť. Neposudzuje sa teda správnosť rozhodnutia jeho orgánov z hľadiska, či pri rozhodovaní porušili právnu povinnosť a škodu zavinili. Rozhodujúcim kritériom zákonnosti konania vedeného orgánom verejnej moci je výsledok tohto konania.

40. Náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody, alebo vykonané zadržanie a v konaní v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

41. I keď jedným zo základných predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím v zmysle § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. je zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda treba mať na zreteli, že zmyslom právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu je, že štát zodpovedá za to, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym, či nezákonným zásahom štátu bola odčinená. Zákon č. 514/2003 Z. z. vyslovne neupravuje nárok na náhradu škody v prípade oslobodenia obžalovaného spod obžaloby. Rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má v tomto zmysle tiež zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby. Skutočnosť, že nedošlo k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa začína trestné stíhanie na tom nič nemení. Podstata nároku na náhradu škody sa totiž v tomto prípade neviaže na nesprávnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok trestného stíhania.

42. Vyššie uvedeným právnym zdôvodnením opierajúc sa aj o vyslovený právny názor odvolacieho súdu súd sa takto vysporiadal aj s obranou žalovanej, ktorá bola obsiahnutá v jej podaniach z 28.11.2018 na č. I. 157 - 159, resp. 162 - 164 spisu.

43. Čo sa týka orgánu, ktorý mal v tomto konaní zastupovať štát túto otázku vyriešil odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení 2Co 297/2016 zo dňa 28.06.2017, keď na 8. strane v 18. odseku výslovne uvádza, že podľa § 4 ods. 1 písm. f/ zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení zák. č. 413/2012 Z. z. od 01.01.2013 v danom prípade ústredným orgánom, ktorý zastupuje štát je Generálna prokuratúra SR. Výslovne upravil súd, že v prípade nesprávneho označenia takéhoto ústredného orgánu zo strany žalobcu súd bude ďalej ex offio konať s Generálnou prokuratúrou SR v tomto konaní.

44. Čo sa týka výšky škody súd v zmysle právneho názoru odvolacieho súdu sa s touto zaoberal a preskúmal vyúčtovanie žalobcu zo dňa 20.07.2011, resp. zo dňa 15.04.2019 na č. I. 200 - 202 spisu. V obidvoch vyúčtovaniach, ktoré sú totožné žalobca vyúčtoval celkovú škodu vo výške 2.061,03 eur. Keďže žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody v tomto konaní v sume 2.297,91 eur, ktorý uplatnený nárok je v rozpore s vyúčtovaním, ktoré sám urobil sám žalobca v tomto konaní zobrať svoj návrh o sumu 236,88 eur späť a žiadal, aby súd konanie v tejto časti zastavil s tým, aby jeho vyúčtovania korešpondovali s výškou uplatneného nároku. Súd uznesením zo dňa 13.01.2015 konanie k sume 236,88 eur zastavil a ďalej konal o sume 2.061,03 eur.

45. V zmysle skutkových zistení vyplývajúcich zo spisu 8T 140/2010 Okresného súdu Michalovce súd zistil účasť zástupcu žalobcu JUDr. Lučivjanského v tomto konaní v tých prípadoch ako sú uvedené v predchádzajúcej časti rozsudku, teda tento sa zúčastnil na vyššie uvedených úkonoch a neuznal jeho nárok na úkony, ktoré sú vyššie uvedené v celkovej sume 531,70 eur. Súd nevylučuje, že zástupca žalobcu sa takýchto úkonov podľa svojich vlastných poznámok zúčastnil, avšak v trestnom spise jeho účasť na týchto procesných úkonoch v rámci trestného konania preukázaná nie je a žalobca neprodukoval iný dôkaz, ktorý by účasť jeho zástupcu na ďalších úkonoch, ktoré si uplatnil preukázal. Následne preto súd od sumy 2.061,03 eur odpočítal sumu 531,70 eur a dospel k výslednej sume 1.529,33 eur, ktorú považoval za preukázanú škodu zo strany žalobcu, ktorá mu bola spôsobená žalovanou v konaní 8T 140/2010 Okresného súdu Michalovce. Súd preto žalobe po sumu 1.529,33 eur vyhovel a v prevyšujúcej časti nárok žalobcu ako nedôvodný zamietol.

46. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

47. Podľa § 517 ods. 2 citovaného zákona ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

48. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

49. Súd dospel k názoru, že žalovaná sa dostala do omeškania uplynutím šesťmesačnej lehoty od odstúpenia žiadosti žalobcu Ministerstvom spravodlivosti SR ku ktorému došlo 22.12.2011 a takto sa žalovaná dostala do omeškania 22.06.2012 od ktorého dátumu súd priznal žalobcovi aj požadovaný 9 % ročný úrok z omeškania z priznanej sumy.

50. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že ich náhradu žalobcovi priznal podľa pomeru jeho úspechu vo veci. Žalobca si uplatnil v pôvodnom konaní nárok na náhradu škody 2.297,91 eur. Po čiastočnom späťvzatí žaloby o sumu 236,88 eur jeho nárok predstavoval 2.061,03 eur. Z tejto sumy súd vychádzal pri výpočte výšky náhrady trov konania, pričom 1 % z uvedenej sumy predstavuje 20,61 eur. Sumu 1.529,33 eur takto podelil sumou 20,61 eur, čím dospel k hodnote 74,20 %, ktorá predstavuje úspech žalobcu. Neúspech žalobcu predstavuje rozdiel medzi sumou 2.061,03 eur a sumou 1.259,33 eur, čo činí 531,70 eur. Súd aj túto sumu delil sumou 20,61 eur, čím dospel k hodnote 25,80 %. Následne od % úspechu žalobcu - 74,20 % odpočítal neúspech žalobcu - 25,80 %, čím dospel k výslednej hodnote 48,40 % . Súd takto priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 48,40 %. O výške trov konania bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinnosť uložená v tomto rozhodnutí nebude splnená, môže sa oprávnená osoba svojho nároku domáhať návrhom na vykonanie exekúcie.